

Advokaten

UDGIVET AF ADVOKATSAMFUNDET

NR. 04 · MAJ 2012

JANE VS NEW YORK

En erstatningssag med et muligt salær på 100 millioner kroner er blandt Jane Fisher-Byrialsens sager. Ny serie går tæt på danske advokater i udlandet.

PRISTJEK AF STATENS ADVOKAT, TAK

En temmelig mystisk prissætning tyder på, at skatteyderne kunne spare penge ved, at statens opgaver til advokat blev sendt i udbud.

AF PREBEN BANG HENRIKSEN,
ADVOKAT, FOLKETINGSMEDLEM
(V)

KAMMERADVOKATEN HAR i realiteten monopol på advokatopgaver for staten. Sådan har det været siden 1684, og siden 1936 har monopolet været varetaget af et af landets mest velrenommerede advokatfirmaer.

Indledningsvis skal anføres, at der – sagsmængden taget i betragtning – ikke findes væsentlige faglige indvendinger mod firmaet. Når flere og flere alligevel sætter spørgsmålstegn ved kammeradvokatordningen og kammeradvokat-aftalen, skyldes det hovedsageligt nedennævnte forhold.

I en tid hvor alle statslige indkøb konkurrenceudsættes, virker det unægtelig besynderligt at opretholde et monopol, der udeholder landets øvrige advokatfirmaer (uanset kvalitet og pris) fra at give bud på en statslig opgave. Det gælder

uanset om disse firmaer måtte inkludere landets ypperligste jurister inden for det konkrete emne, jurister der via forskning, undervisning, artikler i Ugeskrift for Retsvæsen og sagsførelse i øvrigt, har dokumenteret deres ekspertviden inden for de pågældende områder.

Selv i sager hvor lokalkendskab spiller ind (eksempelvis leje, ekspropriation, planlovgivning etc.), holdes lokale eksperter ude på bekostning af tilrejsende advokater fra kammeradvokat-kontoret.

Statens samlede omsætning hos Kammeradvokaten var i 2010 258 millioner kroner fordelt på alle sagstyper. En fagopsplitning heraf i forbindelse med et udbud ville være en relevant mulighed, der dels er i tidens konkurrenceudsættende ånd, dels vil give en retfærdig fordeling mellem potentielle kontorer, en geografisk spredning (så også provinskontorer kunne komme i betragtning) samt ikke mindst en økonomisk besparelse for staten.

Således indeholder den nugældende aftale en såvel for advokat som for klient meget besynderlig bestemmelse om, at Kammeradvokaten ikke kan afkræves timeregnskab for den enkelte sag. Hvorfor ikke? – spørger man som skatteyder.

Timeregnskab er som bekendt et af de væsentligste parametre for advokatvirksomheder i forbindelse med salærafregningen. Men når det gælder statens regninger, har advokat og klient

altså udtrykkeligt fravalgt den mulighed, så enhver effektiv kontrol fortøner sig i det uviste. Et af argumenterne for anvendelse af kammeradvokatordningen er, at staten har forhandlet sig frem til 33 procent rabat på 'sædvanlige' advokatsalærer. Efter at de takstmæssige salærer er ophævet, og i en situation, hvor der ikke kan afkræves tidsregnskab for den enkelte sag, kan begrebet 'sædvanligt advokatsalær' være særdeles elastisk. Herudover er det altid betænkeligt – i hvert tilfælde i den landsdel hvor jeg kommer fra – at aftale rabatten, før man får prisen. Man spørger sig selv, dels hvordan en advokatforretning i øvrigt kan løbe rundt

med så stor en rabatsats, dels hvad vi andre som forbrugere egentlig ville tænke, hvis vi gik forbi en forretning, der dag efter dag, måned efter måned, år efter år gav 33 procent løbende rabat. Som pensioneret advokat Søren Skov Knudsen (der bestemt ikke er ubekendt med Kammeradvokatens virke) anfører i en kronik i Politiken 7. maj 2011:

“Umiddelbart er det også svært at forstå, at det kan være muligt at give denne rabat. Det er ikke sandsynligt, at andre

Preben Bang Henriksen skriver dels som advokat (H), dels som folketingsmedlem (V).

“ Således indeholder den nugældende aftale en såvel for advokat som for klient meget besynderlig bestemmelse om, at kammeradvokaten ikke kan afkræves timeregnskab for den enkelte sag. Hvorfor ikke? – spørger man som skatteyder.

advokatfirmaer skulle tjene så meget, at de med et fradrag på en tredjedel af samtlige salærer stadig ville kunne tjene penge. Man må mene, at Kammeradvokaten ville være en fattig mand, hvis han overholder klausulen om 33 procent rabat på alle salærer i forhold til sædvanligt advokatsalær.”

Den underlige ordning sættes i et mærkværdigt relief i forbindelse med retssager, der involverer fri proces. Når en borger har fri proces, tildeles borgeren som bekendt salær

af dommeren ud fra de samme parametre som et sædvanligt advokatsalær. Alt andet lige burde det salær, som borgernes advokat derfor via fri proces ordningen tilkendes, være af tilnærmelsesvis samme størrelse, som det salær, Kammeradvokaten (ud fra samme salærparametre) opkræver hos staten. Af en undersøgelse som Advokatrådet gennemførte i 2004 fremgik det, at i 29 sager fik Kammeradvokaten i gennemsnit tre gange så meget i salær som borgerens advokat.

Retfærdigvis skal nævnes, at det naturligvis ikke kan udelukkes, at statens embedsmænd stiller ekstra store krav til Kammeradvokatens arbejde, krav der imidlertid sagtens ville kunne dokumenteres/retfærdiggøres ved et tidsregnskab for det dermed forbundne arbejde.

På baggrund af ovennævnte har regeringen da også tidligere været af den opfattelse, at Kammeradvokatens arbejde skulle sendes i udbud i 2012. Om staten har “vendt på en tallerken”, som refereret i Berlingske er

tvivlsomt. Forespurgt i Folketinget oplyser finansministeren nærmest noget i retning af, at man undersøger sagen. Hvad der nærmere ligger heri, er trods flere § 20-spørgsmål ikke muligt at konkretisere.

Af hensyn til en sund og retfærdig konkurrencesituation i Danmark, til en geografisk spredning og til statens budget i det hele taget, vil jeg finde det oplagt, om Kammeradvokatens arbejde sendes i udbud – eventuelt fagopdelt.

Så vil jeg da i øvrigt tro, at det nuværende kammeradvokat-firma, mod hvilket der fagligt ikke kan rettes kritik, får en god del af kagen efter en sådan åben konkurrence.

LÆS NÆSTE NUMMER AF ADVOKATEN

SÅ SLIPPER VI FOR AT MØDE DEM I RETTEN

Ved at uddele en lille "luns" arbejde til udvalgte advokater, kan store virksomheder reelt købe sig til monopol på den bedste juridisk ekspertise på et område. De advokate-tiske regler spærrer efterfølgende for, at virksomhedens konkurrenter kan anvende advokaterne.

